

תת"ע 8718/02/23 - שלמה שומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 8718-02-23 מדינת ישראל נ' שומר
תיק חיצוני: 60250905779

לפני
מבקש
נגד
משיבה

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
שלמה שומר

מדינת ישראל

החלטה

1. המבקש ביקש "הקלה בהכרעת הדין", כך בכותרת לבקשה. כמו כן ביקש המבקש לבטל את רכיב הפסילה, הפסילה על תנאי והקנס. למעשה מדובר בבקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 10.03.2024.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 60250905779 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 19.01.2023 של הסעת מספר נוסעים החורג מהמותר ברישיון הרכב, בניגוד לתקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
3. ביום הדין לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו 10 ימי פסילה, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1000 ₪.

טענות הצדדים

4. המבקש טען כי לא קיבל לידי את ההזמנה לדין. כמו כן טען כי הסעת הנוסעים הנוספים הייתה מחוסר ברירה וכי הרכב משמש להסעת בני משפחה נכים.
5. לטענת המבקש המצב הכלכלי של המשפחה קשה והם מוכרים לשירותי הרווחה.
6. לטענת המשיבה, הדוור ביקר בביתו של המבקש בשלושה מועדים שונים ומצא כי אין אף אדם בבית. בביקורו השלישי, הדביק את דבר הדואר על דלת הבית. על כן, לטענתה, מתקיימת חזקת המסירה.
7. נוסף על כך, טענה המשיבה כי המבקש למעשה הודה בביצוע העבירה ובנסיבות אלו מדובר בגזר דין סביר שאינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת ומכאן שלא התקיים גם "עיוות דין" בעניינו של המבקש.

דין והכרעה

הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

10. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

12. ברע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

13. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

14. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18 **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

15. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

16. על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת הרשומה של המבקש "בן איש חי 9/22 בית שמש". הדוור ביקר בביתו של המבקש בשלושה מועדים שונים, כאשר האחרון שבהם ביום 16.11.23 בו הדביק הדוור את דבר הדואר על דלת המבקש. לפיכך, אני קובעת כי קיימת חזקת מסירה.

17. המבקש לא עמד בנטל ההוכחה כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

18. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018)).

19. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018)).

20. המבקש הודה בביצוע העבירה בסעיף ב' לבקשה ולא העלה טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזירות של ממש.

21. עם זאת, המבקש ביקש הקלה בעונש עקב מצבו הכלכלי. גזר הדין שהוטל על המבקש הינו מידתי ואף מקל בנסיבות העניין.

22. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

23. יחד עם זאת, עקב נסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בבקשה מצאתי לאפשר לו לשלם את הקנס בחמישה תשלומים שווים וכן להפקיד רישונו במועד נדחה.

אני מורה על תשלום הקנס בסך 1,000 ₪ בחמישה תשלומים שווים. תשלום ראשון ישולם לא יאוחר מיום 1.8.24. כמו כן דוחה המועד להפקדת רישיון עד ליום 1.8.24.

לנוכח האמור ומכוח עקרונ סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ד, 19 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

